

ZVIJER OTKRIVENJA

Bajka, Metafora ili Skoro-dalazeća Stvarnost?

Kako će globalna vjersko-politička postignuća djelovati na vas i vašu familiju? Da li će se svjetski diktator uskoro pojaviti? Ko i šta je u stavri zvijer i da li će te Vi primiti čudnovato obilježje? Čitajte o ovim čudnovatim odgovorima!

Uvod

Današnje novine navode stav afere koja bi bila podpuno nezamišljena posmatraču u 1945, na karju Drugog Svjetskog Rata. Tada, Rimsko-Berlinski Savez ležao je oboren, Američko-Ruske-Engleske armije stajale su na vrhuncu pobjede. Danas Engleska je izgubila svoju imperiju a Amerika je moralno kulturno izopačena dok Rusi se bore da bi se oporovaili od njihove propale svjetske sile. Evropa se brzo oporavlja pod jakim Njemačko-prevladajućom Evropskom Unijom.

U slijedećim decenijama poslije Drugog Svjetskog Rata, Amerika i Britanija uložili su bilione dolara u kontra-obaještajnu službu. Ipak, jako čudnovat geopolitički događaj poslije D.S.R-a doba-rezultat pada "Željezne Zavjese" i ubrzano ujedinjenje Njemačke-pogodilo je države sa podpunim iznaneđenjem.

Brzo odmotavanje događaja u istočnoj i centralnoj Evropi u 1989 nije nikoga iznenadilo, svakako. Urednik u Hendersonville, Tenasi *Slobodna Štampa* u Decembru 7, 1989 naveo je:

"Kao velik broj Amerikanaca i ja sam posmatrao sadašnje političke događaje u Istočnoj Njemačkoj sa interesovanjem. Dok su mnogi izrazili iznenađenje u prošlim događajima Istočne Njemačke kriza za ujedinjenje Istočne i Zapadne Njemačke, trebam priznati ja nisam bio mnogo iznenađen s tim događajima. Razlog zašto nisam bio praktično iznenađen je to da sam čitao izdanja... kasnijeg Herbert Armstronga... Armstrong je pisao da će Berlinski Zid jednog dana pasti dolje i da će dvije Njemačke jednog dana postati jedan jaka nacija".

U nazad Aprila 1952 Plain Trut, Herbert Armstron je pisao da će Istočna Njemačka biti ujedinjena sa Zapadnom Njemačkom, i da će Rusija "odustati od kontrole nad Mađarskom, Čehoslovačkom i djelom Austrije" (st.16). U 1956, po Ruskoj invaziji Mađarske, što je izgledalo da je "Željezna Zavjesa" pala na narode istočne Evrope, Mr. Armstrong je pisao: "Put se počima pripremati za ogromnu treću silu u svjetskoj politici-Ujedinjene Evropske Nacije mnogo jače nego Rusija, ili Amerika!... Pokazali smi u napred što će se dogoditi sa Ruskom kobnom Carevinom u Istočnoj Evropi" (Plain Trut, Decembar 1956, str. 3).

Kako je on to mogao uopšte znati? U ovoj brošuri će te to doznati.

Još od dana Kule Babela ljudski napor nije tako bio upleten i povezan. Danas mi svi zajedno govorimo kako je svijet postao preokrenut u "globalno selo". Mlazni avioni, besprekidna telekominikacija i povezana svjetska ekonomija je promjenula naš svijet.

Iz finacije u proizvodnju, mnoga nacionalna udruženja i udruženost zauzelo je skorom svako polje. Narod je svakud povezan sa internetom i satelitiskim televizijskim prenosima. Ipak čudnovato, pored svega ovoga narodi su uveliko podjeljeni i rascjepani po staroj etničkoj i vjerskoj liniji.

Gdje to sve vodi? Dok svjetska ekonomija postaje mnogo više povezana, stariniski etničko suparništvo i mržnja se počinje ponovo pojavljivati. Vođe u financiji i upravi navode ovo upotrebljavajući kao pritisak da bi ukazali za potrebu životne alternative za sadašnji, nestabilni sistem neutralnih narodnih država.

To je očevidno da uoliko ljudski osjećaj ne bude postavljen drukčije, oni će slomiti cijelu globalnu ekonomsku strukturu. Čovječanstvo traži obilježje koje preilazi sadašnji rascjep i svađu. Internacionalisti imaju veliku želju da zauzmu neutralne narodne-države. Još uvijek, nisu uspjeli da izmisle rješenje koje bi dobilo povjerenje i pokrenulo uzbuđenje u prosječnom čovjeku na ulici. Narod ne postiže napeto uzbuđenje odanosti k nepoštenim birokratima ili postignuću količine zajedničkog profita.

Gdje će ova istaknuta kriza-raskomadana u godinama globalizma-stvarno odvesti nas? Tu postoji smo jedan izvor gdje možete naći odgovor! Tvorac Bog je Jedan koji od početka objavljuje kraj (Isaia 42:10) i On je to objavio nama i Njegovoj knjizi, Bibliji.

Gotovo potpun nacrt budućih događaja nalazi se u toj posljednjoj i mnogo tajanstvenoj Biblijskoj knjizi, knjizi Otkrivenja. U njoj čitamo o tajanstvenoj zvijeri koja je opisana sa glavama i rogovima, donoseći gadan znak. Ova zvijer je opisana kao vladar cijelog svijeta i imajući veliku moć i upravu.

Šta sve ovo znači? Možete li Vi stvarno da to shvatite? Kraz većinu knjige Otkrivenja je simbolični jezik, Biblija u stvari tumači svoje simbole! Čitajte da bi razumjeli jasnu poruku proročanstva vaše Biblije povodom Zvijeri iz Otkrivenja. Ove proročanske riječi imaće mnogo upliva na vaš svijet i vašu vlastitu budućnost više nego ste mogli zamisliti.

Glava 1

Knjiga Danilova- Ključ Starinskim Tajnama

Sve oči su se osvrnule na starijeg čovjeka ulazeći ispravljen u bistro osvijetljenu i raskošno ukrašenu prijemnu sobu. Vinom natrveni smijeh i glasne pošalice-koje su ispunile sobu jedva čas ranije-odjednom je palo u zatišje slijedeći sa ograničenim šapatom i jezivim prolazom kroz kičmu pojave. Za vrijeme pijanke, ruka se pokazala u vazduhu i napisala je na zidu poruku velikim slovima.

Gozba je bila učinjena od Babilonskog cara Valtasara da bi proslavio nepobjedivost Babilona. Babilon koji je bio u opsadi od vojske Kira Velikog iz Persije (Iran), smatrao je da njegovi zidovi su neosvojivi. Tako, te večeri novog mjeseca sedmog mjeseca u 539 B.C, Babilonski velikani veselili su se i pili vino.

Valtasar je nastojao da se donesu sudovi zlatni koji su donešeni iz Jerusalimskog Hrama od njegova djeda decenije ranije.. on je želio da ih upotrebi kao čaše za piće. Tad se pojavio nadpis na zidu, i društvo je stalo kao ukopano. Poruka na zidu bila je, "MENE, MENE, TEKEL, UPHARSIN". Riječi su bile dobro poznate Haldejcima kao izraz za težinu, ali njihov značaj potpuno nerazumljiv onima koji su to posmatrali.

Stariji čovjek pozvan od kralja bio je Danilo. On je doveden u Babilon kao maldić Jevrejski zarobljenik, i bio je podignut u nadležnu službu pod Valtasarovim djedom. Danilo je odpročeo da razjasni nadpis kralju da je Bog

nebeski brojio njegovo carstvo i do kraja izbrojio. Izmjeren si na mjerila i našao si se lak. I da je njegovo carstvo razdjeljeno između Persijanaca i Medijanaca.

Kroz nekoliko časova armija Persijanaca podpuno je zavladała gradom, ušla je ispod velikog zida. Rijeka koja je protjecala kroz grad bila je odvrćena kanalima u drugi pravac. Po noći, u ranu zoru, Persijske trupe su umarširale kroz suvo korito rijeke u grad i otvorili masovna vrata iz nutra. Prije rađanja sunca, oni su osvojili Babilon i posjekli su kralja Valtasara.

Suoćen s tim večernjim događajem, Danilo se sjetio događaja koji se pojavio nekih 65 godina ranije. I ako je on tada bio mladić, on je bio doveden pred vladara koji je bio tada vladar najače zemlje na svijetu. Njegov vlastiti život kao i život njegovih bliskih prijatelja visio je o koncu tog dana. Danilova svrha zbog čega je bio doveden pred kralja Navuhodonosora, Valtasarevog djeda, bila je da rastumači nezgodan san koji je kralj sanjao nekoliko dana ranije. Danilo je prosto odgovorio sumljivom, uzrujanom vladaru da tu postoji Bog na nebu koji vlada svim tajnama. On je onda razložio Bogom-dato tumačenje kraljevog čudnovatog sna.

Knjiga Danila Postavila je Pozornicu

U 604 B.C. Haldejska armija, pod komandom kralja Navuhodonosora, krenula je iz Karšemiša dolje kroz Jezreil dolinu i osvojio Jerusolim, čineći Judu pokornom vazalskom državom. Nekoliko djece iz čuvene Jevrejske familije odvedeni su u Babilon kao zarobljenici. Za vrijeme decenija koje su slijedile, jedan od ovih odvedenih, Danilo, postigao je da bude u službi visokog povjereništva Babilona. Bog Izrailja, kome je on produžio da bude vjeran, dao je Danilu mnoga viđenja i tumačenja viđenja koje je on zapisao u knjizi Danila.

Vidite pažljivo proročanski nacrt svjetskih događaja koje je Bog nadario Danilu da zapiše. Biblija stvarno tumači sama sebe, i Danilova knjiga je centar za razumjevanje knjige Otkrivenja i ostalih kraj vremena proročanstva.

Danilo 2:1 opisuje kralja Navuhodonosora uznemiravajući san, sakriven od kraljevih mađioničara i astrologa. Oni nisu mogli da mu rastumače njegov zagonetni san. Na kraju Danilo je došao kod kralja i razjasnio mu da tu ima Bug na nebu ko otkriva tajne, i da će On otkriti Danilu ne samo san, već i značaj istog (stih 28). Danilo je onda razjasnio kralju san koji je on vidio kao veliki lik uzdignut na ravnicima Šinara. Ovaj veliki lik imao je zlatnu glavu, ramena i prsi i mišice od srebra, trbuh i bedra od mjeda, goljeni mu od gvožđa, a stopala koja od gvožđa koja od zemlje (stih 31-33). Navuhodonosor je vidio kamen gdje se odvalio bez ruke i udario lik u stopala i satr ih i posta kao pljeva, te odnese vjetar, i nenademu se mjesta. Komen koji je udario lik, posta gora velika i ispuni svu zemlju (stih 34-35).

Što ovo znači? Sjeti se da Biblija tumači sama sebe! Danilo je bio nadaren da kaže Navuhodonosoru u Danilu 2:38, "Ti si ona glava zlatna". On je također rekao kralju u Danilu 2:39-40 da će još tri kraljevstva se pojaviti poslije njega. Danilo je bio nadaren da zapiše za nas da će četiri velika kraljevstva ili carevine naslijediti vladajući historijom, poslije kojih će Bog neba uspostaviti Njegovo vječno carstvo na kraju ovih deset kraljeva-koji su predstavljeni kao deset prsta na stopama "gvozdenih nogu" četvrtog kraljevstva (stih 41-44).

Danilo 2:28 ističe da živi Bog kome on služi "otkriva tajne". Kraljev san znači da će se produžiti od dana starinskog kralja Navuhodonosora do "posljednjeg

dana” ovog svijeta, dosegnuti do Hristova povratka i uspostavljanje Carstva Božijega na ovoj zemlji (stih 44). Da li su događaji prošli kako ih je Danilo prikazao da će proći? Oni su apsolutno prošli, kako ćemo to i vidjeti.

U Danilu 5, mi čitamo događaj opkola i pada Babilona od armiji kralja Kira Velikog. Carstvo Midsko i Persisko bilo je “drugo carstvo” koje je postalo poslije Babilonskog. Historija nam govori da je uprava široko prostrtog Medo-Persiskog carstva uspostavljenog od kralja Kira postojalo je više od 200 godina.

Onda, početkom 333 B.C. Makedonska vojska Aleksandra Velikog prešla je Helespont iz Evrope u Aziju. Dvije godine kasnije, u 331 B.C. u borbi kod Arabele, Persiska vojska je pala i treća svjetska carska uprava uzela je vlast. Ovo je bilo Makedonsko-Grčko carstvo pod Aleksanderom Velikim. Makedonsko carstvo Aleksandrovih nasljednika vladalo je Srednjim Istokom oko nekih 300 godina dok nisu na kraju progutani jedan po jedan, od četvrte velike svjetomvladajuće carevine-carevine gvožđa.

Ovo četvrto carstvo, jasno se označava u historiji kao Rimsko Carstvo, bilo je prorečeno da će vladati kao dvije “noge” sve do kraj vremena. U to krajvremena, deset prsta (ili kraljeva, Danilo 2:44) će produžiti krajnje utjelovljenje ovog sistema koje ima svoje porijeklo u starinskom Babilonu. Ako dozvolimo Bibliji da sama sebe tumači, ovo napredovanje četvorice svjetsko-vladajućih kraljevina je jasno.

Zvijer Danila 7

U Danilu 7:1-3 nalazimo da decenije poslje njegova tumačenja kralja Navuhodonosora san, Danilo je imao neobičan san gdje su se četiri vjetra nebesaka udarila na moru. I “četiri velike zvijeri” izidoše iz mora, svaka drukčija. Prva je bila kao Lav, druga kao medvjed i treća kao ris. Četvrta zvijer bila je strašna i mala je velike zube gvozdene (stih 4-7). Na glavi četvrte zvijeri naraslo je deset rogova. Kraj Danilova viđenja otkrilo je vrijeme kad će sveti Bišnjega preuzeti carstvo, i držaće carstvo na vijek i do vijeka” (Danilo 7:18). Sjetite se da je u Danilu 2 također se završilo uspostavljanjem carstva nebeskog.

Trebamo li mi dozvoliti našim mislima da trče u pokušaj da odluče značaj ovih životinja, ili trebamo dozvoliti Bibliji da sama sebe tumači? Odnoseći se na stih 17, ove četiri životinje koje su se pojavile zajedno (stih 3-7) simbolišu četiri kralja ili kraljevine. Odnoseći se na stih 23, četvrta zvijer predstavlja “četvrto carstvo na zemlji” Mi smo već vidjeli iz Danila 2 dolazak četiri carstva. Prizor zapisan u Danilo 2 i Danilo 7 u tančine pripovjeda o četiri svjetsko-vladajuće carevine, koje će se pojaviti uzastopice. Svaki prizor završava se sa uspostavljanjem Carstva Božijega da vlada na zemlji. Očito ova dva viđenja navode drukčije detalje iste grupe događaja.

Kad usporedimo viđenje Danila iz 2 i Danila 7, mi nalazimo da je prvo carstvo u Danilu 2-glava zlatna-opisana sa lavom, kraljom životinja, u danilu 7. Drugo carstvo-srebreno u Danilu 2-uspoređeno je sa medvjedom u Danuli 7. Treće carstvo-mjedeno Danilo 2-uspoređeno je sa četveroglavatim leopardom Danila 7.

Zašto četiri glave? Historija je zapisala poslije Aleksandrove smrti, njegovo carstvo bilo je podjeljeno između njegova četiri generala. Ova četverostruka podjela bila je prorečena u Danilu 8:8. Sva četiri carstva bila su Grčka u kulturi

i jeziku. Tu je bilo podjela carstva koje je bilo ujedinjeno pod Aleksanderom nešto manje od decenije. Kao što je Persiska značajna veličina i sila bila simbolizovana medvjedom, munjevita brzina Aleksanderove makedonosko-grčke vojske bila je dobro opisana sa leoparskom metaforom.

Danilo u 8 opisuje više detalja o međusobnom djelovanju drugog i trećeg carstva-Persiskog i Makedonskog. Danilo u 8:3-4 opisuje ovna sa dva roga koji je pojurio da pobedi sve u svim pravcima. Odnoseći se na Danila 8:20, ovaj ovan predstavlja "carstvo Medsko i Persisko". Ovaj silni jarac je imao veliki rog među očima i pobedi ovna podpuno (stih 5-7). Odnoseći se na stih 21 "A runjavi je jarac car Grčki, i veliki rog što mu je bio među očima, to je prvi car". Poslije Aleksandrove smrti ("veliki rog bio je slomljen" stih 8), i mjesto njega "narastoše četiri, to su četiri carstva, koja su nastala iz tog naroda, ali ne s njegovom silom" (stih 22). To je razlog zašto smo, u Danilu 7, vidjeli treće carstvo opisano kao životinja sa četiri glave.

Ovi događaji postavljaju pozornicu za četvrto carstvo opisano u Danilu 7, tako gadnu da se ne može ovdje usporediti sa ni jednom zvijeri ovdje opisanom. Danilo 2 opisuje ovo carstvo sa dvije noge gvozdene, i u Danilu 7 pokazuje ga kao zvijer sa gvozdenim zubima. Danilo 2:40 razjašnjava: "A četvrto će carstvo biti tvrdo kao gvožđe, jer gvožđe satire i troši sve, i kao gvožđe što sve lomi, tako će satrti i polomiti". Vidite što Danilo 7:19-23 otkriva o ovom četvrtom carstvu. "Tada zaželih znati istinu o četvrtoj zvijeri, koja se razlikovaše od svijeh i bijaše vrlo strašna, i imaše zube gvozdene i nokte mjedene, i jeđaše i satiraše, a ostatak nogama gazaše...Četvrta zvijer biće četvrto carstvo na zemlji, koje će se razlikovati od svijeh carstva, i izješće svu zemlju i pogaziti i satrti". To je to četvrto carstvo, Rimski Carevina koja je opisana kao produžetak iz jednog u drugo sve do samog dolaska Hristova. Da li historija ovo potvrđuje? Svakako!

Kao što su Medi-Persianci progutali Babilon, i Aleksandar Veliki osvojio Medo-Persijance, tako je Rim progutao sve četiri "glave" koje su izašle iz Aleksandrova carstva. Kad je Aleksandar umro u Babilonu u 323 B.C., pokušaj je bio da se sačuva jedinstvo carstva. Namjesništvo je bilo proglašeno koje je trebalo vladati zajedno sa njegovim netijakom i njegovim još ne rođenim sinom. Taj pokušaj je propao. Kroz nekoliko godina, njegovo carstvo bilo je podjeljeno između njegova četiri generala koji su sami sebe proglasili kraljevima, baš kao što je Danilo i preokao (Danilo 8:21-22).

U 307 B.C. Antigonus i njegov sin Demetrius "uzeli su titule kraljeva, dok je Ptolemi i Seleikus, Kasander i Lisimakus učinili su isto. Jedinstvo Aleksandrove Carevine ovako je jasno završeno" (*Enciklopedija Svjetske Istorije* Viliam Langer 1968, str. 90).

Kasander je uzeo Grčku i Makedoniju i, sa pomoći od Lisimakusa i Seleukusa, triumfovao je nad Antigonusom koji je ubijen u Borbi kod Ipsusa u 301 B.C. Za uzvrat, ipak, Kasandrova dinastija bila je zbačena u 276 B.C. od Antigonusovog unuka, Antigonusa 2-og, koji je uspostavio dinastiju koja je održala Grčku i Makedoniju sve do Rimskog osvajanja u 168 B.C., kad je ovaj predio postao utopljen u Rimsko Carstvo. Lisimakus, koji je uzeo Srednju Aziju i proglasio sebe kraljom u 305 B.C. bio je na pokon pokoren i pogubljen u Borbi kod Korpediuma u 281 od njegova prvog saveznika, Seleukusa. Eumenes 1-vi, Seleukidov upravitelj Pergamuma (Srednja Azija), uspio je na pokon da postane neutralan od Seleukida oko 260 B.C. U 230 B.C. njegov nasljednik uzeo je titulu "kralja". Kad je Atalus 3-ći umro u 133 B.C. njegova oporuka je ostavila

njegovo carstvo Pergamuma i Srednje Azije Rimljanima. Rim je tako usvojio drugu glavu Danilova Leoparda.

Seleukus uspostavio je carstvo koje se protezalo istočno k Babilonu i zapadno k Siriji. Seleukidova dinastija koja je potekla od njega produžila je sve do 64 B.C., kada je Rimski general Pompej učinio Siriju provincijom proširenog Rimskog Carstva.

Makedonski general Ptolemi uzeo je titulu "kralja" u isto vrijeme kad i njegova tri drugara, Kasander, Lisimakus i Seleukus. Njegovo carstvo bilo je smješteno u Egiptu i produžilo se kroz njegovu lozu sve do Kleopatrove smrti u 30 B.C. poslije njenog poraza od Rimljana. Đulius Cesar sinovac Oktaviana (poslije poznat kao Augustus Cesar) pobjedio je vojsku Kleopatre i Mark Antonia u Borbi kod Aktiuma, i prisvojio je Egipat u Rimsko Carstvo. "Tako donoseći kraj Helenističkoj monarhiji" (Langer, str. 97). S ovom pobjedom, sve četiri glave Makedonsko-Grčkog Leoparda postalo je jedan dio Rimske Carevine, četvrte zvijei iz Danila 7.

Glava 2

Zvijer iz Otkrivenja Otkrivena

Napoleon, Hitler i Sadam Husein imali su nešto zajedno. Također i Mihail Gorbačev, Benito Musolini, Franklin Ruzvelt i ostali i svakojake pape. Neki su ih označili-i bezbroj drugih lica, dobro poznatih i nestali-kao tajanstvenu Zvijer opisanu u knjizi Otkrivenja. Ustanove kao što je Liga Nacija, Ujedinjene Narode, internacionalni komunizam-i čak Ujedinjene Američke Države-bili su u ovom posljednjem vijeku prozvani kao Zvijer.

Neki tumačitelji raspravljaju da se knjiga Otkrivenja treba shvatiti kao slika za borbu između dobra i zla. Ovim tumačima, Zvijer je poosobljenje zla, nije istoriska figura ili ustanova.

Neko može da zapita, "zar tu nema svakojako različita pogleda i tumačenja Biblijskog proročanstva?" Svakako da ima! To izgleda da većina tumača odpočnu s onim što oni vide na svjetskoj pozornici i onda pokušaju da to unesu u Bibliju. Ovo je zbog toga što su oni svi koji su pokušali da komentarišu o Biblijskom proročanstvu u 1950-tim i 1960-tim označavali Sovjetski Savez kumunističku kraljevinu kao crvenoe-boje Zvijer Otkrivenja. Nekoliko godina u nazad to je bio Sadam Husein. Danas, mnogi tumačitelji označavaju "Novog Svijeta Poredak" ili Ujedinjene Narode kao Zvijer. Izgleda da tu ima toliko različitih tumačenja isto koliko i tumačitelja.

Tvorcu Bogu nije bila namjera da se Biblijsko proročanstvo razumije kao upotreba u tvornom smislu. Niti da se proročanstvo razumjeva sa posmatranjem događaja i onda pokušati da se to poveže sa Biblijom. Već, ni jedno proroštvo književno ne biva po po svome kazivanju (2. Petrova 1:20). Ako Biblija upotrebljuje simbolični jezik, onda to se nalazi u njenim zapisima kao ključ razumjevanja što ti simboli znače.

Otkrivenje 13 Ispunjeno

Stari Apostol Jovan stajao je na pijesku morske obale Patam ostrava u Sredozemnom Moru, i posmatrajući more, od jednom pogled promjenio se pred njim. Crni oblak pokrivaio je uzburkano more, i gadna zvijer pojavila se gdje

izlazi iz mora. Ova zvijer je imala tijelo risa, usta kao u lava i noge kao u medvjeda. Ona tako obuhvaća iste karakteristike od prve tri zvijeri koje je Danilo vidio u svom viđenju i zapisao ih u Danilo 7. Zvijer koju je Jovan vidio imala je također sedam glava i deset rogova. Rečeno nam je da "zmija" daje ovoj zvijeri silu svoju. Konačno, rečeno nam je da jedna od zvijerinih glava je imala smrtnu ranu, ali se izlječila. Poslije izlječenja, zvijer je produžila za 42 mjeseca (Otkrivenje 13:1-5).

Skorom ista viđenja su opisana u Danilu 7. U njegovom viđenju, Danilo je vidio četiri zvijeri-lava, medvjeda, leopard sa četiri glave i četvrta strašna zvijer sa deset rogova-izišla je iz crnog uzburkanog mora (Danilo 7:1-7). Zvijer koju je Danilo vidio čisto je označena kao nasljednici carevina od Navuhodonosorova Babilona, do Medo-Persijanskog, do Aleksandra Makedonskog koje se razdjelilo u četiri dijela poslije njegove smrti i na kraju Rimsko Carstvo. To je iz četvrtog vijeka, simbolizujući Rimsko Carstvo, tih "deset rogova".

Vidite sličnost u dva slučaja. U svakom slučaju to su sedam glava. U Otkrivenju 13 Jovan je vidio jednu zvijer a ne četiri iste, ali karakteristika je ista: sedam glava i deset rogova su opisani. U svakom navodu prorok upotrebljava simbol lava, medvjeda i leoparda. Zašto je bila razlika u viđenju?

Kad je Danilo vidio svoje viđenje, ono je u stvari bilo sve za buduće. Babilon, simbolizovan lavom, bio je na pozornici a drugi su trebali da dođu. Kada je Jovan pisao, više od 600 godina kasnije, Babilon, Persija, i Grčka bili su već historija. Jovanov cilj nije bio na pojavu druge glave, već na detalje povodom sedme glave, te jedne iz njegovih dana i čiju historiju je on napisao unapred. Dok se Danilo usredotočio na četiri carevine, Jovan se usredotočio na jedan sistem porijeklom iz Babilona. On je vidio druge carevine jednostavno kao različite glave iste zvijeri. Danilo je označio što je on vidio kao početak njegovih dana i produžetak sve do dolaska Hristova kad će sveteći primiti carstvo (Danilo 7:18). Rimsko Carstvo Jovanovih dana bilo je prosto produžetak od onog što je započeto u Babilonu.

Sjetite se da Biblija tumači sama svoje simbole. Danilo 7:23 čini jasnim da četvrti vijek (obuhvaćen sa sedam glava) predstavlja carstva. U Otkrivenju 17:9-10, sedam glava Zvijeri su označene kao "sedam gora" ili "sedam careva". Odnoseći se na Danila 7:24 i Otkrivenje 17:12, rogovi simbolišu careve ili carevine. A za Zmiju koja je izvor sile i uprave, Otkrivenje 12:9 govori nam "aždaha velika... (je) stara zmija, koja se zove đavo i Sotona..."

Što je sa glavom "sa smrtnom ranom"? Sjetite se, zvijeri sa sedam glava opisane u Otkrivenju 13, samo posljednja sedma glava, Rimskog Carstva, bila je u Jovanovim danima. Ispunjenje prošlih šest glava već su bile prošle u historiju do ovog Jovanovog pisanja. Da li je Rimsko Carstvo primilo smrtnu ranu, onda kasnije ozdravilo i produžilo "četrdeset dva (proročanska) mjeseca"?

Datum koji je kroz vjekove uziman kao linija označavanja između stare i srednje historije je 476 A.D. Ovog datuma, tradicijski "pad" Rimske Carevine, označava ubistvo posljednjeg Rimskog cara na Zapadu, Romulusa Augustulusa, od barbara. U sledećoj glavi mi ćemo pregledati ovu carevinsku sledeću pojavu.

Ali prvo, vidite drugi detalj opisan u oboje Danilu 7 i u Otkrivenju 13. U svakom navodu čitamo o deset rogova koji su narasli na Zvijerinih sedam glava, Rimski Car. Jovan je vidio da svaki od ovih rogova imaju krunu (Otkrivenje 13:1) i Danilo nam kaže da oni predstavljaju careve ili carevine (Danilo 7:24).

Danilo nam također govori da je među ovih deset rogova izrastao "mali rog" koji je prouzrokovao da se prva tri "iščupaju". Da bi vidjeli što ovo znači, mi se moramo obratiti dalje u historiju starog Rimskog Carstva.

Priča Prvih Triju "Rogova"

U 286 AD, car Diokletian razdvojio je Rimsko Carstvo na Istok i Zapad zbog upravne svrhe. Ovo je simbolizovano sa "dvije noge" opisano u Danilu 2. Ozbiljne nevolje su ležale u napred, ipak, za zapadnu "nogu". U 400 AD, carevina na zapadu bila je na samrti. Slijedeći barbarskom invazijom na granice, Rim je bio opustošen i opljačkan-po prvi put u osam vjekova-od Alarika i njegovih Visigota u 409 AD. Kad je Rimsko Carstvo propalo na Zapadu, tri grupe barbaraskih napadača-Vandala, Herulia i Ostrogota-pokušali su da učvrste sebe kao nasljednici Rimskog carstva na Zapadu. Car sa Istoka službeno je priznao pojedinog kao produžetak zakonske Rimske vleda na Zapadu. Još se jedan drugi vladar pojavio na Zapadu napokon postižući njihovo zbacivanje i istjerivanje.

Ovaj nepredviđeni vladar bio je biskup Rima. Dok su Zapadni carevi postajali sve slabiji, njegova moć i rast su napredovali. Ovo je pomoglo ne samo rat vjerske moći nad istaknutom Hrišćanskom zajednicim, već civilnom i političkom silom također. Vandali, Heruli i Ostrogoths uznemiravali su ga. Dok su oni isticali Hrišćanstvo, to je bio trijunska oznaka Arianizma. Oni nisu bili "pravoslavni" i stoga su smatrani kao neprijatelji vjerskom jedinstvu carevine.

Vandali su napali Sjevernu Afriku u 429 D.A. Poslije nekoliko godina borbe, oni su sklopili ugovor i 435 gdje su ih Rimljani "priznali" kao zakoniti produžetak carevine u Sjevernoj Africi (Langer, str.135).Vandali su nastavili da prošire svoju silu kao nasljednici Rima. U 455 oni su čak pljačkali grad Rim. Oni su bili toliko strogi da do današnjeg dana ime "vandali" se stavlja na one koji uništavaju drugog imanje. Napokon, Vandali su bili poništeni. "U Africi Vandali su bili omrznuti kao Arijanci (od Crkve u Rimu) i oni su trebali da se brinu sa ozbiljnim Berberovom pobunom, ali njihova sila nije bila uništena sve do 533-548 Vandalski ratovi iz (istočne carevine) Justinian" (Langer, str. 159).

U 476, oko 20 godina poslije Vandalske pljačke Rima, **Heruli**, pod njihovim vođom Odoakar, zbacio je Romulusa Augustulusa, posljednjeg zapadnog Rimskog cara. Istočni car, Zeno, "priznao je" Odoakera kao zakoniti produžetak Rimske vlasti u Italiji. Odoaker je bio Arianac, ipak, i poslije molbe od Biskupa Rima, Zeno je poslao Teodorika, vođu Ostrogota, da istjera Herulie u 488. "Pravoslavni biskup Italije, nije volio Odoacerov Arianizam, pomognut od Arianskih napadača (Teodorik) kao predstavnik skorom pravoslavnog cara. Sa njihovom pomoći Teodorik je slomio Odoakerov tvrdu odbranu u petogodišnjoj borbi, i prisilio ga da podpiše mir (u 493). On je pozvao Odoakera i njegovog sina na gozbu kod njega u Ravenu, nahranio ih gospodski, i pogubio ih svojom vlastitom rukom" (*Priča Civilizacije*, Viliam Durant, vol.4 str. 97-98).

Ostrogoti su upravljali Italijom, i ako su prihvaćeni kao sredstvo s kojim bi izagnali Herule, ostali su nepopularni od biskupa Rima i Rimsko Katoličkog stanovništva. General Belisarius, koji je bio poslat iz Konstantinopolja u 533 A.D., sa 500 prevoznih brodova i 92 ratna broda da očisti Afriku od Vandala, stigao je u Italiju u 536 da istjera Ostrogote. "Ostrogotska vojska bile su uskoledane i podjedene; i narod Rima dočekao je Belisariusa kao oslobodioca,

sveštenstvo ga je dočekalo kao Trojstvenika; on je ušao u Rim bez otpora” (Durant, str. 109).

Tako prva tri “roga” bila su isčupana u ime Rimskog biskupa, “mali rog” iz Danila 7. Pozornica je postavljena za pravu obnovu Rimskog Carstva na Zapadu. Oživljenje, koje se dogodilo 554, kao i sva sledeća oživljenja koja su se pojavila od tad, sadržilo je biskupa iz Rima blagoslov i njegovu ulogu kao pouzdanog učesnika u raznom produženju carevine starog Rima.

Glava 3 Rim-Stari i Budući Gospodar Svijeta

Turističke reklame pokazuju divni Rim-grad sa sedam brda pokrivenih s graditeljskom veličinom prošlosti i sadašnjosti. Rim je grad razlike. Stare građevine i starinske ruševine pritisnute jedna uz drugu sa naprednim, modernim gradom. Dvadeset sedam vjekova došlo je i prošlo od njegova legandarnog osnivanja rukama Romulusa i Remusa. Kroz ovo dugo prolazno vrijeme, ovaj čudnovati grad igrao je neusporedivu ulogu u istoriji zapadne civilizacije, kao mjesto neprekidne intrige i sile.

Smještena pored grada Rima je najmanja svjetska neutralna teritorija-Vatikanski grad. Održava svoju vlastitu diplomatsku vezu sa svim glavnim silama, ovaj mali gradić-država, upravlja se od Rimskog pape, kao podpuni učesnik u internacionalnim aferama. Vatikan žudi da bude mnogo više nego samo učesnik. On traži da još jednom postigne *vodeću* ulogu koju je imao kroz vjekove.

I ako je Rimaska starinska carevina dobila smrtnu ranu po smrti posljednjeg cara u 476 A.D. to nije bio kraj priče. Prva tri carstva koja su se pojavila iz starog Rimskog carstva, Vandali, Heruli, i Ostrogoti, su oboreni. Sila istočnog cara, Justiniana, postigla je ovo “čupanje” u ime Rimskog pape. Justinianovo “carsko uspostavljanje” u 554 “izlječilo” “smrtnu ranu” i učinio je prvi od šest pokušaja da oživi i produži s carevinom starog Rima. Odnoseći se na Bibliju, tu ima još sedam i posljednje oživljenje da se još pojavi. Vaš život biti će uzdrman sa mnogo događaja koji će još uzeti mjesto u onom što se zove “vječni” grad!

Smrtna Rana Izlječena

Sa završetkom Gotičkog rata 553 A.D., Italija je ostavljena u siromaštvu i neredu. Rim je bio okupiran, opsjednut, pokrađen i gladan. Konačno armije istočnog Rimskog cara Justiniana izišle su pobjedničke. Justinianova vojska uspjela je u osvajanju Italije i ostatak Zapadne Evrope, ali kako će on da sa tim upravlja? Odgovor je ležao u jedinstvu crkve i države koja je izoštrila istoriju zapadne Evrope od tada. I ako je svjetovni autoritet na Zapadu propao, “opstanak crkvene organizacije (pod biskupom Rima) izgledao je čak i caru kao spas države. U 554 Justinian je objavio odluku zahtjevajući da sposobna i prava osoba, sposobna da upravlja lokalnom vlasti, treba se izabrati kao upravnik provincija od biskupa i glavne osobe pojedine provincije” (Durant, str. 519-520).

Ovaj događaj poznat je u istoriji kao Carska Obnova. Car u Bizantiji produžio je kao normalni vladar obnovljene *Imperium Romanum* na Zapadu od 554 do

800. Uslovom Justinianaovog proglasa, ipak, biskup Rima (sad zvanim Papa) držao je vlast uprave i bio je tako pravi jahač jašući carsku Zvijer na Zapadu.

Važno je vidjeti u ovom smislu jasnu razliku između Zvijeri opisane u Otkrivenju 13 i one opisane u Otkrivenju 17. Zvijer iz Otkrivenja 13 odgovara onom što je Danilo vidio u Danilo 7. Jovan je opisao zvijer koja je bila u Navuhodonosorovom Babilonu i produžila je do današnjeg dana. Iz sedme glave, Rimskog Carstva, izišlo je deset carevina. Danilo 7 tumači da će prva tri od ovih deset rogova biti "iščupani". Ipak, Zvijer u Otkrivenju 17 je drukčija. To je zvijer jašena od žene, ne kao ranije opisana. Zvijer u Otkrivenju 17 je "koja je bila i nije" (stih 11)-Rimsko carstvo poslije smrtne rane izlječene. To je ono što je istorija podrugljivo i lažno označila kao "Sveto" Rimsko Carstvo, vladano od Crkve Rima, koja je produžila od 544 A.D. kroz različite obnove do modernog doba.

Otkrivenje 17:11 kaže da je Bist "i ona je osmi, i jeste od sedmorice i u propast ide". To je produžetak od seam glava zvijeri opisane u Otkrivenju 13, to je isti način kao osam glava na toj zvijeri pošto je ona započela poslije posljednje glave Zvijeri iz Otkrivenja 13 primivši "smrtnu ranu". Sedam glava iz Otkrivenja 17 Zvijer je sedam careva (stih 10). Oni su sedam obnova Svetog Rimskog Carstva, slagaju se s posljednjim sedam od "deset rogova" iz Danila 7 i Otkrivenja 13. Deset rogova iz Otkrivenja 17 su također 10 careva ili carevina (stih 12). Oni će dati silu zadnjem oživljenju Svetog Rimskog Carstva i biće uništeno od Hrista na Njegovom dolasku (stih 14), ovo se slaže sa deset prsta na liku opisanom u Danilo 2.

Sad, pogledajte mnogo bliže na istoriju "sedam glava" spomenutih u Otkrivenje 17. U godinama poslije Carske Obnove, istočni car je općenito uperao svoju brigu blizu kuće. Zaštitu i obezbeđenje koju je istočna carevina davala za Zapadnu nije bila dovoljna. Privatni dogovori između Karla, Kralja Franaka, i Lio, Biskupa iz Rima održavani su da bi se riješio ovaj problem. Rezultat dogovaranja postignut je u 800 A.D.

"Na dan Božića, Karlmenge (Kralj Franaka), u plaštu i sandalama iz *patricius romanus*, klekao je pred Sv. Petra oltar s molitvom, Papa Leo od jednom je izvukao dijamantsku krunu, i postavio je kraljevu glavu. Zbor, vjerojatno naređen unapred da djeluje po starinskom obredu kad je *senatus populusque Romanus* potvrdio krunisnje, triput su uzviknulu: "Zdravo Karles Augustus, krinisan od Boga veliki i mirodavaoc Car Rimljana". Careva glava bila je pomazana svetim uljem, Papa je pozdravi Karemagna kao Carem i Augustusom..." (Durant, str. 468-469). Poslije nekoliko godina rasprave, istočni car Bizantije priznao je Karlemagna kao suvladara. Carevina na Zapadu prešla je na drugu glavu od dana "smrtne rane" u 476 i njeno "izlječenje" u 554. Oba puta su bila po papinom zahtjevi i blagoslovu.

Kako je to istoričar Vil Durant istakao, "Iz ove zajedničke saradnje Crkve i države izašla je jako divna ideja u istoriji politike: prelaz Karlemagnove države u Sveto Rimsko Carstvo koje je trebalo imati za sobom sve privilegije, posvete, i stabilnosti obadvoje Carevine i papskog Rima" (Durant, str.468).

Kroz vijek i po koji je slijedio Karlemaghovo krunisanje, njegova carevina postepeno je nestajala pod slabom upravom. U 936 Nemački Saksonci postali su najača grupa u centralnoj Evropi. U 955 Oto, Vojvoda iz Saksonije i Kralj Nemačke, pobjedio je Mađare koji su pokušali da okupiraju zapadnu Evropu sa Istoka. Nekoliko godina kasnije on je ušao u Italiju po zahtjevu Pape Jovana 12-

og da ga stavi na vlast i u međubremenu primi carsku krunu u Paviji 962. "Tako još jednom duh Rimske carevine bio je sazvan da potvrdi utvrđenje državne vlasti polubarbarskim kraljom" (*Priručnik Zapadne Civilizacije*, Viliam Meknil, str. 317). Otovo krunisanje označilo je ustoličenje treće glave u produžetku zapadnog carstva od Justinianove carske obnove.

Kako su Otinovi savremenici i njihovi nasljednici gledali značaj njegove obnove carevine? Istoričar Robert Herstein piše: "...Carevina se nije razumjevala kao obični izraz, već kao sveopšta Hrišćanska vlast od Boga na Zemlji, da postoji sve do dolaska anti-Hrista. Kao Karlemagne, Oto je primio svoj presto kroz Papino tvrđenje da je Rimslu Crkva bila sama Carski izbirač još iz ranijeg četvrtog vijeka... Sveta Rimska Carevina bila je tako do velike mjere Nemačka u svom etičkom i političkom smislu. Hrišćanin u svom moralnom opravdanju, i Rim u svom tvrđenju zakonitosti i općenitosti" (*Sveto Rimsko Carstvo u Sredwem Vijeku*, Herstein str. 8).

U jednom sastavku pod naslovom "Carevina kao Namjеништво Božije na Zemlji" vidite Austriskog istoričara Fredrika Hira rad: "Dužnost Carevine je ta da bude Božiji protagonist na zemlji, da ispuni Njegovu namjeru ovdje, da štiti Hrišćanstvo i Crkvu, i da sačuva pravednost Božiju i sveti red svemira na zemlji. Zemałjska carevina bila je kratkotrajni odsjev zemałjskog Grada Božijega... U carskom simbolu ovo tvrđenje bilo je izraženo cijelom svijetu: s carskom jabukom, ispunjenom sa četiri kraja svijeta, Car drži cijeli svijet u njegovoj ruci... (car) zvan carskom krunom *corona urbis et orbis* (kruna Rima i svijeta); on smatra sebe kao *caput mundi* i kao *dominator obris et urbis* (Glava svijeta i vladar kugle i Rima)" (Herstein, str. 64-65).

Otova ponovo uspostavljena carevina produžila se skorom za 300 godina. Na kraju, po smrti Konrada 4-og u 1254, carevina je postala tako nestabilna zbog svade pojedinih grupa tako da je 19 godina prošlo bez vladara. Poslije toga, Rudolf 1-vi bio je izabran za cara u 1273-prvi iz Hapsburg familije da bi bio uzdignut na carski prijesto. Vrhunac ovog četvrtog obnavljanja stare Rimske *carevine* bilo je krunisanje Rudolfovog potomka, Karla 5-og, u Bolongi od pape Klementa 7-og u 1530. Karles je vladao nad jako velikim djelom carevine. Od njegove majke (Joan, ćerke Ferdinanda i Izabele Španske) on je naslijedio Španski u sva Španska imanja u Novom Svijetu. Od svog oca on je naslijedio veliki Hapsburg vlasništvo u Nemačkoj, Italiji i centralnoj Evropi.

Poslije Karlesa 5-og Hapsburgova sila je oslabila. U 18 vijeku, "Sveto Rimsko Carstvo" postajalo je sve više prazna titula. U krajnjim decenijama 18 vijeka, cijela Evropa je bila uzdrmana od Francuske revolucije i njom poslije toga. Čovjek obadvoje visoko sposoban i jako ambiciozan došao je na prijesto Francuske. Njegovo ime bilo je Napoleon Bonaparte, on je žudio mnogo više nego presjedništvo Francuske Republike ili čak da postane kralj Francuske. Njegova ambicija mogla se uzadovoljiti sa ponovouspostavljanjem Rimskog Carstva-da on lično bude car. Istoričar Vil Durant zabilježio je, "...on je sanjao za oživljenjem Karlemagna i ujedinjenje zapadne Evrope..." (*Priča Civilizacije*, Vil Durant, vol.11, str. 243).

Napoleon je smatrao sebe nasljednikom Cesara i Karemagne. Poduprt glasanjem koje je on dobio 3,572,329 glasova protiv 2,569, Napoleona je Francuska Skupština proglasila carem na 18. Maja 1804. Odmah je odpočeo da pregovara s Papom Piusom 7-im da dođe u Paris i da ga posveti kao cara. Pregovori su uspjeli i krunisanje je obavljeno 2. Decembra.

Hapsburg iz Austrije osjećali su se gorki na uspjeh diplomatije i vojnog guranja Napoleona, posebno na njegovo uzimanje carske titule. Dvije godine kasnije, na Napoleonov nagovor, 16 kneževina i njihovih državnica odvojile su se od Svetog Rimskog Carstva, formirajući Savez Rajne i tražile su od Napoleona da ih uzme u zaštitu kao dio njegove carevine. Sledećeg mjeseca, na 6. Avgusta 1806, Franjo 2-ći odrekao se svoje novo-prazne titule kao car Svetog Rimskog Carstva. Napoleonovo Evropsko carstvo sad se protezalo od Atlantika do Elbe. Španija, Francuska, Holandija, Belgija, zapadna Nemačka i skorom sva Italija formiralo je njegovu novu carevinu. Napoleon je tako postao peta glava od novouspostavljene carevine od dana Justiniana.

Napoleonovo carstvo nije bilo osuđeno da ostane dugo, ipak. Britansko-vođeno ujedinjenje dovelo je do njegovog pada i napuštanje prestola u 1814. Ovo je navršilo vrijeme od 1.260 godina od carskog obnavljanja pod Justinianom u 554. Tako proročanstvo u Otkrivenju 13:3-5 Zvijeri primivši smrtnu ranu, rana se izliječila, i onda je Zvijer "dala vlast da se produži za 42 mjeseca" bila je ispunjena (42 "mjeseca" od 30 dana je 1.260 "dana"). Napoleonova abdukcija označila je kraj jedne epohe. Odnoseći se na proročanstvo treba da budu još dva pokušaja obnove i slave i časti starog Rima.

Dvije Poslednje Obnove - Jedna Prošla i Druga Treba Doći.

Poslije Napoleonovog pada u 1814, Nemačka i Italija su ostale razdvojene, važno za sledeće pola-stoljeća. Svaka je bila podjeđena u mnogobrojne male državnice i pokrajine i bile su ispunjene sa neslogom. U 1871, Bismark uspio je ujediniti sve one koje nisu bile Hapsburgove Nemačka pod Pruskog kralja dok je Garibaldi uspio u jedinstvu cijele Italije pod sjeverno Italijansko kraljevstvo Sardinija-Piedmont.

Pedeset godina poslije ustoličenja Garibaldove uprave, jak čovjek, koji je imao viđenje još jednom uspostavljanje veličanstvenog i slavnog starog Rima, došao je na vlast u utvrđenu Italiju. Njegovo ime bilo je Benito Musolini i on je doveo svoje Fašiste na vlast 1922. Fašisti su dobili to ime iz *fascis* Carskog Rima. *Fascis* je bila sjekira zamotana u svježaj prutova što je označavalo jedinstvo i vlast. To je bilo nošeno od Rimskih kozula kao simbol njihve službe.

Od 1870, kada je Kralja Viktora Emanuela Italijanska armija pobedila armiju pape i oslobodili Rim, tu je izbio teško suparništvo između pape i novih vladara Italije. Na kraju u 1929 Musolini je potpisao Lateranski Ugovor sa papinstvom, što je dalo vlast papinstvu nad Vatikanskim Gradom i učinilo je Musolinijevu upravu privu Italijansku vlast u modernoj istoriji da je priznata službeno od pape.

Konkordat potpisan između papinstva i Italijanske Fašističke vlade bila je priprava za drugi potpis četiri godine kasnije između papinstva i Nemačke Nacističke uprave. Uloga Vatikana u uspostavljanju oboje Musolina i Hitlera u moć napisana je u dateljima u nedavnoj knjizi, *Hitlerove Pape, Tajna Istorija Piusa 12-og* (Don Kornvel, Viking 1999).

Željani da uspostavi "slavu", Musolini je gledao za mjesta osvajanja. Etijska vojska koja je porazila Italijansku vojsku u Istočnoj Africi u 1896, izgledao je jako dobar početak. Musolinijeva vojska uspješno je napala Etiopiju i Somaliju. U 1936 on je ponosno objavio, sa balkona Palate Venecija, "poslije 15 vjekova, pojavilo se Carstvo na sudbenom brdu Rima". Musolini je onda produžio da se poveže sa Adolf Hitlerom, vladarom Nemačke od 1933, to je proizvelo Rim-Berlin

Aksis Drugog Svjetskog Rata. Ovaj šesti pokušaj za ujedinjenje Evrope sa obnovom carskog Rima otišao je u plamen i sramotu u 1945.

Mnogi su rekli poslije Drugog Svjetskog Rata da su dani Evrope prohujali. Gradovi, okolica i nacionalna ekonomija bilo je razoreno kroz kontinent, specijalno u Nemačkoj. Mnogi su mislili da "će Ruski komunizam biti talas buduće Evrope. Poslije svega, Staljin je na brzinu stavio Rusku čizmu na veliki dio Evrope odmah poslije rata. Ideja o Nemačkom vođena Evropa vodić glavne uloge u svjetskoj aferi bilo je nešto što mnogi posmatrači su rekli da se nikad neće više dogoditi.

Ipak, u 1957, poslije 12 godina svršetka Drugog Svjetskog Rata, Ugovor Rima uspostavio je ptičije Zajedničko Društvo u koje su ušli Francuska, Zapadna Nemačka, Italija. Ovo je bio direktan povod današnje moćne Evropske Zajednice.

Proročanstvo za Naše Dane i Iza

Da li ova Evropska Zajednica stavlja pozornicu za buduće-sedmi i poslednji pokušaj za uspostavljanje veličanstvenog i silnog carskog Rima? Kad se Danilo 7 i Otkrivenje 13 usporede, mi vidimo da "deset rogova" (carevina) pojavilo se iz Rimske Carevine, sedma glava Zvijeri. Prva tri od ovih "rogova", Vandali, Heruli i Ostrogoti, su bili "iščupani" na papin zahtjev. Ovo je ispunilo Danilovo proročanstvo 7:7-8, 23-25, ostavljajući poslednjih sedam "rogova". Šest pokušaja da se uspostavi carstvo starog Rima bilo je pokušano s papinim odobrenjem. Oni su došli i otišli, i novi su dio istoriskih zapisa.

Pričao o sedam pokušaja (šest u prošlosti i još jedan u buduće) je također prikazom simbolično u Otkrivenju 17. Ovdje nalazimo opisanu drugu zvijer sa sedam glava i deset rogova. Ova životinja je drukčija od one Danilove 7 i Otkrivenja 13-na njoj jaši žena, simbolizuje vjersku organizaciju označenu "tajna, Babilon veliki". U drugoj riječi, to je ovjekovječita stara Babilonska tajna vjera sad narasla velika i snažna.

Sedmo-glava zvijer iz Otkrivenja 17 je očevidno Sveto Rimsko Carstvo, pošto "sedam glava, to su sedam gora na kojima žena sjedi" (Otkrivenje 17:9). U stihu 10, sedam "gora" je označeno kao sedam careva ili carevina. Zvijer u Danilu 7 i Otkrivenju 13 nisu bili jašeni od žene. Zvijer u Otkrivenju 17 jašeni su. Isto kao njeni prijašnji, ona ima deset rogova na svojoj glavi. U Otkrivenju 17, deset rogova prestavlja deset budućih vladara koji će kolektivno dati svoju vlast i silu "Zvijeri" na kraj-vremena pojavi stare Svete Rimske Carevine. Vrijeme postavljeno je još pred nama pošto će ovih deset da se sukobe s Hristom na Njegovom povratku (Otkrivenje 17:12-14, 17).

Ovo nas dovodi u nazad k prvom viđenju koje je Danilo rastumačio-lik u Danilu 2 sa dvije noge od gvožđa i kala. Deset prsta, pet na svakoj stopi, opisano je da su bili satrveni od Hrista na Njegovom povratku prije uspostavljanja Carstva Božijega na zemlji (Danilo 2:34-35, 42-44). Deset prsta u danila 2 i deset rogova u Otkrivenju 17 su isto, simbolizuje deset vladara koji će kolektivno pomagati i dati svoju vjernost sedmom i poslednjem vaskrsnuću Rimske Carevine.

Noge u Danilo 2 liku prestavljaju Rimsko Carstvo podjeljeno na Istočno i Zapadno Carstvo od cara Diokletiana u 286 A.D. Biblisko proročanstvo ukazuje na produžetak zapadnog carstva-Zvijer jašena od "zene". Ipak Danilo 2 pokazuje da će istočna noga imati ulogu da odigra u poslednjoj uspostavi. Istočno

Rimsko Carstvo produžilo je s carskom upravom u Konstantinopolja sve do 1453, kad su Otomanski turci osvojili grad i pogubili posljednjeg cara, Konstantina 11-og.

To nije bio karaj istočne noge. U 1472, 19 godina kasnije po padu Konstantinopolja, papa je obavio ženidbeni obred između Ivana Velikog, Vojvode Moskovskog, i Zoe, netijakinje i nasljednika istočnog cara. "Brk je bio od velike važnosti u uspostavljanju prava Ruske uprave da bude nasljednik Grčkog cara i zaštitnik Pravoslavnog Hrišćanstva... Ivan je uzeo titulu Cara... (Langer, str. 342). Tako kroz historiju, Rimsko carstvo je produžilo na dvije noge. Dva pojedinca tvrdeći da su nasljednici Cesara. Na Latinskom, Nemačkom, Rimsko Katoličkom krugu Zapada titula je bila Kajzer, na Grčkom, Slavenskom, Pravoslavnom krugu na Istoku je bila Car.

Jedan koji kaže da Ob objavljuje "kraj od početka" otkriva da će na pokon deset kraljeva (ili vladara) koji su nasljednici od oboje iztočne i zapadne "nogu" će se ujediniti. Oni će osnovati posljednju pojavu Rimskog Carstva-posljedne utjelovljenje Babilona.

Ima loša novost za unapred. Ovih posljednjih deset vladara daće svoju podršku dolazećoj zajednici crkve i države u Evropi, koja će tečiti za svjetsku prevlast. Kako je to Johanes Holer, popularni Nemački historičar koji je umro 1947, naveo: "U pamćenju Nemačkog naroda iz starina (Rimskog Carstva) Carevina je živjela kroz vrijeme veličine i slave koje se jednog dana mora vratiti u život opet" ("Velika Epoha Nemačkog Naroda" 1944).

Poslije međuvremenog očevidnog mira i napredka, ovaj sistem baciće cijeli svijet u pakleni san. U koliko Bog ne bi posredovao i poslao Isusa Hrista nazad na zemlju, podpuno uništenje bi se dogodilo i niko ne bi ostao živ (Matej 24:21-22, 29-30).

Iza loše novosti tu ima ipak dobra vijest-jedna od najboljih vijesti mogućih. U danima ove zadnje unije Evropskih vladara, "Bog će nebeski podignuti carstvo koje se do vijeka ne će rasuti... i samo će stajati do vijeka" (Danilo 2:44).

Glava 4 Zvjerin Tajanstveni Žig

Jedva da je bilo koji proročki predmet pokrenuo toliko nagađanje i špekulaciju kao "žig Zvijeri". U dodatku "žigu", Otkrivenje 13 također spominje "lik" Zvijeri isto kao i tajanstveni "broj njegovih imena"-666. Kakav je značaj ovog misterioznog simbola?

Prije nego ispitamo taj broj, lik ili žig, razmotrite što smo do sad već ustanovili. Kraj-vremena zvijer je dokazana u vašoj Bibliji kao moderni namjesnik carevine starog Babilona. Prorok Danilo je označio četiri cara jedan za drugim: Babilon, Persija (Iran), Grčka i Rim. Rim, je "četvrto carstvo", koje se treba produžiti kroz sedam obnova sve do povrata Mesije, kad će Bog nebeski uništiti posljednje uspostavljeno Rimsko Carstvo i uspostaviti vječno carstvo.

Pošto je Rimsko Carstvo Zvijer najbolje je opisana od Jovana u Otkrivenju 13 i Otkrivenju 17, "žig" je znak ili oznaka Rimskog Carstva. "Lik" Zvijeri mora biti nešto po modelu ili kroju Rimskog Carstva.

Prtije nego prdmo dalje, vidi da Otkrivenje 13 spominje drugu "zvijer" sa zemaljskim a ne nebeskim porijeklom (stih 11). Ona s polja izgleda kao Hrišćanin, traži da bude označena kao Hristos, Jagnje Božije (Jovan 1:29) ali

prima svoju sili od đavola, stare aždaha (Otkrivenje 12:9). U proročanstvu, rogovi se upotrebljuju da bi predstavili vlast ili upravu, i ova zvijer je opisana sa dva roga. Otkrivenje 13:12 otkriva da ova druga zvijer nastoji da se da sva odgovornost i vjernost Svetom Rimskom Carstvu, zvijeri čija se rana iscjelila (stih 12). Ova druga zvijer je opisana da vrši velika čuda, koje će zavesti cijelo čovječanstvo (stih 13-14). U Mateju 24:24, isus je prerekao ovog "lažnog Hrista" koji će zavesti svakog i čak pokušati zavesti izabrane.

Istoriski, da li tu postoji ustanova koja tvrdi da predstavlja Hrista ("kao jagnje stih 11") i drži kontrolu nad narodom sa srestvom raznih "znakova" (stih 14)-ustanova koja uči sotonski lažnu poruku da je Božiji zakon "ukinut" i koja nastoji da njeni odanici dadu vjernost Svetom Rimskom Carstvu? Kroz srednjovjekovno vrijeme, Rimski Crkva je baš ovo radila!

Zašto ova dva roga? Rimski Crkva je oboje crkvena i državna vlast. Papa je obadvoje vjerski vođa i glava države. Biblija pokazuje da crkveno-državno jedinstvo Srednjeg Doba je bilo predstavnik kraj-vremena događaja koje će biti mnogo veći i snažniji.

Tajanstveni Žig

Što bi se u stvari moglo smatrati žig ili obilježje Rimskog Carstva? Ma kakvo i što ono bilo, za nekoliko godina ono će biti zahtjevano od svih onih koji će učestvovati u ekonomskom sistemu Babilona Velikog (Otkrivenje 13:17). Ipak oni koji ga prihvate, s njihovim djelom, navući će na sebe nepomješani gnjev Boži (Otkrivenje 14:9-10). Ma što da je ovaj žig, on postoji kroz vjekove, pošto su svi pravednici odbacili ga (Otkrivenje 20:4). Otkrivenje 13, u opisivanju međugre Rimski Crkve i starog Svetog Rimskog Carstva, govori jasno da znak, lik i broj Zvijerinog imena su postojali za vrijeme Srednjeg Doba kao predhodnik kraj-doba događaja.

U prošlim godinama, mnoge su pretpostavke bile učinjene da bi označili ovaj znak. Unazad u 1930, neki su pokušali da to usporede sa socijalnom karticom zahtjevanom od Ruseveltove administracije. Drugi su to vidali kao kobno povezivanje u sveopštom proizvodu broja čitanog od gotovinske registrovane škandiraljke. Dok su drugi također smatrali da je to ATM kartica i druga tehnološka izmišljotina. Neki su očekivali neku vrstu tatuiranja ili sakriveno-utisnutog Komputerskog ivera na neočekivano stanovništvo. U koliko mi ne razgledamo SVE što nam Biblija otkriva o tom predmetu, mi nećemo moći da dobijemo jasnu sliku.

Otkrivenje 14:10 otkriva da oni koji prime znak Zvijeri da će kazna Božija biti izlita na njih. Vidite Apostola Pavla jasnu nauku o primanju Božije kazne. Kolašanima 3:6 govori nam da "Za koje ide gnjev Boži na sinove protivljenja". Žig Zvijeri je stoga znak neposlušnosti Bogu. Ona označava one koj odbijaju da državaju Božije zapovjesti u duhu oboje propovjesti dvojice svjedoka i čak krajnjeg upozorenja donešenog od anđela Božijega (Otkrivenje 14:9).

Žig Zvijeri ističe se jasno kao znak neposlušnosti Bogu i Njegovom zakonu. Da li Biblija otkriva oprečan znak poslušnosti što označava Božiji pravi narod? Vidi 2. Mojsijevu 31:13-17. Ovdje je Bog objavio starom Izrailju da je Njegova Subota bio znak između Njega i Njegova naroda vječno! Subota je opitna zapovjest da označi pravog Boga stvaranja i narod koji je poslušan Njegovim zapovjestima i zakonu.

Odkrivenje 13 razjašnjava da je znak Zvijeri, oznaka neposlušnosti Bogu, koja je stavljena na ruku ili čelo. Isto kao što je neposlušnost opisana da se nosi na ruci ili čelu, tako je isti i poslušnost Božijem zakonu. Vidite 6. Mojsijevu "Ovo su zapovjesti i uredbe i zakon, koje Gospod Bog vaš zapovjedi da vas učim da ih tvorite u zemlji u koju idete da je naslijedite: Da bi se bojao Gospoda Boga svojega držeći sve uredbe Njegove i zapovjesti Njegove... i veži sebi za ruku za znak, i neka ti budu kao počeonik među očima" (stih 1-2, 8). Ruka je simbol djeovanja, dok je čelo mjesto intelektualnosti. Poslušnost Bogu zahtjeva oba djela (ruku) i volju (čelo).

Žig Zvijeri je neposlušnost Bogu. Ne samo da to mora obuhvaćati odbacivanje Božijeg znaka poslušnosti Subote, već također prihvaćanje lažnog znaka žigova. Ovaj žig je, u stvarnosti, znak koji potječe iz Babilona i Rima. Da li tu ima takav simbol koji je došao tako daleko do modernog vremena?

Sunce-Obožavanje-Sotonska Starinska Krivotvorenina

U starom Babilonu, kralj je služio kao poglavar sveštentički sunca, Bel-Marduk. "Biti ruka Bel-Marduka" bio je dio obreda u uspostavljanju kao kralja u Asiriji i Babilonu ("Babilonska i Asiriska vjera" *Enciklopedija Britanika 11-to izdanje*). Proslava zimskog suncošnjaja oko 25 Decembra bilo je smatrano kao rođendan sunca. To je bio veliki praznik povezan sa davanjem dariva i posvećenjem Zimzelenova drvetu.

Ne samo da je mnogo Babilonskog paganskog vjerovanja obuhvaćalo sunce, već također bio je slavljen svaki Babilonski nasljednik, prije u Persiji a onda kasnije i u Grčkom svijetu i Rimskom. U stvari, u vrijeme pojave svake Danilove četvrte zvijeri, vjera-sunca se učvrstila kao važeća vjera carevine.

Persija je bila prvi Babilonski nasljednik. Staro Persijska vjera bila je uperena na obožavanje Mitras, bog svjetla. Kao rezultat Babilonskog upliva, stoga je, Mitras postao je poznat kao Babilonski bog-sunca. Grci iz Srednje Azije vidali su Mitrasa kao njihovog starog boga-sunca, Helios, i pridonjelo je prema zapadnom proširenju kulta sunca. Aleksandar Veliki putovao je u Egipat u Hram Amon-Ra da bude proglašen od sveštenika kao sin

sunca-boga. A šta je sa Rimom? "Mitras, izjednačava se sa Sol Inviktus u Rimu, tako je postao davaoc autoriteta i pobjede carskoj kući" ("Mitras", *Enciklopedija Britanika, 11-to izdanje*). Lemprieres Klasični Riječnik kaže da je Sol, sunce-bog Rima, bio poštovan kao "...Bal ili Bel Haladejca (Babilonca)" (str. 590). Obožavanje sunca i njegovih simbola prihvaćeni su od Rimskih Careva od njenih prošlih i prenešeno je na cijeli zapadni svijet!

U modernoj Siriji danas tu ima malo Arapsko selo zvano Balbek. Tu se nalaze ruševine od dva divna hrama, jednom ponos Heliopolisa, Grčko-Rimskog "Grad Sunca". Vidite kako to tumači historičar Vil Durant: "Augustus uspostavio je malu koloniju tamo, i selo je postalo kao sveta stolica Bala Sunca-boga... Pod Antoninus Pius i njegovim nasljednicima Rimljanima, Grcima i Sirijancima arhitekti i inženjeri podigli su, na toj stolici starog poeničanskog hrama Balu, jedan upadljivi hram Lupiteru Heliopolitamus" (*Priča Civilizacije*, Vil Durant, vol. 3 str. 511). Tako je Rimski Jupiter postao jednak kao Bal starinski sunce-bog.

Još jedno veliko mjesto neznabožačkog sunca obožavatelja bio je hram u Heliopolosu u Egiptu, gdje je veliki obelisk posvećen suncu bio smješten. Oko 40 A.D. Rimski car Kaligula prenio je ovaj obelisk iz Egipta u Rim i postavio ga je u svom cirkusu na Vatikanskom Brdu. U 1586, po naredbu Pape Sikstusa 5-og ovaj starinski obelisk-83 stope visok i težak 320 tona-bio je premješten malo dađe gdje mu je sada mjesto. Bilo je potrebno 800 radnika, 160 kova i 45 dizalica, obelisk bio pravilno postavljen pred sam ulaz Sv. Petra katedrale-gdje još stoji do danas.

U starom Rimu, prije dana careva, tu je bio kult posvećen Solu, sunce-bog.

Parinders *Svjetska Vjera iz Stare Istorije do Danas* opričao je razvoj sunca-obožavawe kao vjeru Rima:

"To je bilo prirodno da kao centar gravitacije Rimskog Carstva pokrenut istočno, sunca-obožavatelji napredovali su mnogo. To je bilo već čvrsto u imperiskoj propagandi; Neroov Zlatna Kuća bila je pogodna kuća za vaskrsnuto sunce, i Antoniusova odnoseći se na sunca neobičnu čast. Pod Severanovom dinastijom poštivanje-sunca postalo je prevladavajuće, sunce-bog bio je prikazan sa Severijusovom karakterističnom bradom, i car je uzeo titulu INVICTVS (nepobjediv), što je bil osobit naziv sunca... Sunce je bio divan ujedinieni simbol i zborna mjesto cijele carevine... u A.D. 274 Aurelian je uspostavio sunce-bog kao vrhovnog boga Rimske

Carevine" (Parinder, str. 175).

Aurelian, car od 270-282 A.D. pripisao je mnogo Rimske trećeg vijeka moralne i političke pomjetnje u vjersku dinastiju. On je nastojao da ujedini cijelu carevinu u "vjeru sunca-boga, i Cara kao vikara tog božanstva na zemlji... On je podigao u Rimu sjajan Hram Sunca, u kome, one se nada, Bal iz Emusa i bog iz Mitrasima će se ujediniti... Aurelievo unapređen Istočwačke monarhije koja je odpočeta od Elagabalusom da će se završiti u Diokletian i Konstantinu" (Durant, str. 639).

Konstantin, smatran Rimskim prvim "Hrišćanskim" carem, bio je sam lično odanik suncu-bogu. "U stvari car Konstantina Hrašćanstvo je bilo dvojbeno. Njegova familija dugovali su tradicionalno jedinstvo suncu-bogu; čuveno viđenje krsta kada je marširao na Rim došlo mu je od sunca; sunce je bilo ukovano na njegovom novcu kroz decenije, i na njegovom svodu u Rimu; njegov vlastiti kip u Konatantinpolju nosi zračnu krunu sunca-boga..." (Parinder, str. 175). U prvom vijeku, sedam-dana planetska sedmica bila je proširena u Rimu. Sedmi dan sedmice zaveden je na stvaranju (1. Mojsijeva 1) i poznanje pravog sedmičnog kruga bio je sačuvan od Jevreja. Ipak, u starom Babilonu svaki od

sedam dana sedmice bio je povezan sa onim što starodavnina naziva sedam planeta: Sunce, Mjesec, Mars, Merkur, Jupiter, Venus i Saturn. Ovo je značajno pošto je to postavilo pozornicu za carsku objavu da je neizbrisano dalo Hrišćanskom-istaknutom svijet oznaku, ili žig, koji potječe iz starinskog sunca-obožavanja.

Enciklopedija Britanika navodi, "Ranije priznanje održavanja Nedjelje kao zakonska obaveza je produžetak Konstantina u 321 A.D. naredivši da svi sudovi pravde, oni koji žive u gradovima, i radnje treba da su zatvoreni Nedjeljom (*venerabili die solis*)" ("Nedjelja" 11-to izdanje).

Upotrebljavajući Latinski izraz pravilno preveden je "Sveti dan Sunca", Konstantin je označio prvi dan sedmice s danom posvećenim iz starinskog doba Solu, suncu. Kroz objavu Rimskog cara, žig iz starog

Babilona u kult obožavanja sunca bilo je prisilno natureno na stanovnike Rimske Carevine. Taj žig-s drugim povezanim simbolima obožavanja-sunca-produžilo se sve kroz starinsko vrijeme i do današnjeg dana.

Lik Zvijeri

Vidjeli smo da je druga zvijer spomenuta u Otkrivenju 13 je niko drugi nego Crkva Rima, dok je prva zvijer spomenuta je Rimsko Carstvo. Crkva Rima, ova druga zvijer, naredila je da "lik" prve zvijeri, Rimsko Carstvo, treba se osnovati. Što je lik? To je kopija, model, predstava ili duplikat. Lik zvijeri je stoga duplikat starog Rimskog Carstva-nešto što je kopirano kao neznabožačko Rimsko carstvo ili vlast. Vidite jasnu izjavu Britanskog historičara i državnika Đajmes Brajsa da "...papski (sistem) sampo sebi skrojen je po staroj Carevini".

Otkrivenje 13 razjašnjava da lažna crkva, druga zvijer, nastoji da sav narod dade podpunu odanost i vjernost (poštovanje) zvijeri, vjerskoj organizovanoj strukturi zasnovane po starom Rimskom Carstvu. To bi "prouzrokovalo" ubistvo onih koji ne pristanu (Otkrivenje 13:15). Za vrijeme Srednjeg Doba, crkva lično nije to izvodila. Ona je jednostavno proglasila odmetnike one koji su odbili da se pokore sistemu. Oni koji su bili proglašeni izopćenim iz crkve bili su smatrani neprijateljima države i bilo je s njima urađeno odnoseći se po civilnoj vlasti.

Prvog vijeka Rimsko Carstvo bilo je autoritetno. Mnogi ne shvaćaju da za mnoge položaje izbor je bila čast i prihvatljiv položaj. Čak i Car je bio izabran-očevidno od Senata, često puta u stavri od Pretorianske Gared ili jednostavno od vojske.

Neki od pravih starješina koje je Pavle opomenuo (Djela 20:30) kasnije su postali vođe u zavodenju Božijeg naroda da slijede običaj Rimskih gradskih uprava koji su predavali u crkvama dok su imali visoke položaje u državnoj službi. Vidite izjavu historičara Artura Boak, "Ove gradeske uprave bile su osnovana usko sa Rimom, i ako su neke titule, kao što su konzuli i Senatori, su bili rezervisani za glavne gradove... svi službenici bili su pristojno izabrani..."

(*Istorija Rima do 565 A.D.* 1965, str. 370). Dr. Boak produžio je sa izjavom, "Dok je niža klasa Rimljana i gradskih uprava imali malu mogućnost za političku aktivnost, oni su našli nagradu u socijalnom životu njihova društva ili školom... Tako podižući profesionalne, vjerske, i sprovedne škole. Ove organizacije bile su moda na tim gradskim upravama" (str. 370-371). Pišući o razvijanju početka Rimske Katoličke Crkve, Dr. Boak dodao je, "U njihovoj organizaciji te zajednice bile su iste obične vrste, slične Rimskoj vjerskoj kolegiji..." (str. 401).

U zborovima, veliki broj neobraćenog naroda želio je "rekla-kazala". Oni su izabirali učitelje koji su odobravali glasanje, i koji su ih uzadovoljavali sa učenjem koje ih je vuklo nazat u neznabožački običaj svijeta oko njih. U njegovom zadnjem pismu Timotiju, Apostol Pavle je direktno prerekao da će se ovo dogoditi (2 Timotiju 4:3-4).

Istoričar Edvar Gibon naveo je, "...biskupska stolica bila je zahtjevana, specijalno u velikim i bogatim gradovima carevine, kao privremeno rađe nego duhovna čast. Važan ugled, sebične i srdite časti, djelo izdaje i pretvaranja, tajne korupcije, otvorena i čak krvavog obračuna, koje je formalno uprljalo slobodu izbora u zajednici Grka i Rimljana, često puta utjecalo na izbor nasljednika apostola". (str. 336).

Upotrebljavajući ustanove i postupke Rimske Carevine kao model, čovjek je osnovao crkvenu upravnu strukturu.

Političko manevrisanje postalo je zamjena potražnje Božije volje. Popularno i uglađeno učenje bilo je zamjenjeno s prostim riječima Božim, koje je tražilo ispravku i ukor.

Problem s Crkvom Rima da se zamjenula s ljudskom politikom i strukturom umjesto Božije uprave. U Božijoj upravi, starješine treba da se postave, odnoseći se na njihov plod, onih koje je već Hristos stavio kao vođe u Njegovu crkvu (Titu 1:5-9). Božija

uprava je zasnovana na Njegovom zakonu. Bog odobrava to zasnovano na pozitivnom plodu koji se donese (Matej 7:15-23; 4. Mojsijeva 17:7-10).

Crkva Rima postigla je model od starog Rimskog Carstva iz koja je ona izvukla svoju strukturu. Neznabožačka pokornost društvenoj strukturi je zahtjevana, čak ako je to zahtjevalo "promjenu vremena i zakona" (Danilo 7:25). U Božijem zakonu, On to kaže jasno gdje On radi s plodom, i mi se pokoravamo ljudskim vođama sve dok oni slijede Hrista (1. Korinćanima 11:1).

Broj Njegova Imena

Šta je sa tim tajanstvenim brojem 666? Mnoga izmišljena rješenja bila su izmišljena da bi se označio poželjni pojedinac s tim brojem.. Ali što Biblija misli kad nam govori da je ovo broj čovjeka?

Prije prihvaćanja Arapskih brojeva na zapadnom svijetu u 13 vijeku, slova alfabete služila su kao brojevi. Tako sva imena su imala brojčanu vrijednost.. Mnogi od nas su upoznati s Rimskim brojevima, gdje su slova Latinske alfabete

imali brojčanu vrijednost. U ovom sistemu I=1, V=5, X=10, itd. Grčki i Jevrejski jezik na kome je Biblija napisana i obadvoje su upotrebljivali isti sistem.

Ranije predostavljeno rješenje značaja 666 je tradicija posvećena Polikarpu, sljedbenik Apostola Jovana koji je pisao Otkrivenje. Ova tradicija je sačuvana u drugom vijeku pismima Irenausa. Broj 666 je "...sadržaj u Grčkim slovima Latinice (L=30; A=1; T=300; E=5; I=10; N=50; O=70; S=200). Latinica je Grčki izraz za Rimljane. Interesantno, Grčki izražaj znači "Latinsko Carstvo" (Latine Basileia) također ima brojčanu vrijednost od 666. Grčki pisci obično se odnose na Rimsko Carstvo ovim načinom. Knjiga Otkrivenja bila je originalno napisana na Grčkom, kako je bila napisana Grčkog govora crkvama i staroj Srednjoj Aziji.

Drugo interesantno tumačenje obuhvaća ime cara Niro, koji je umro prije 25 godina nego je Jovan napisao Otkrivenje. I ako je Niro bio mrtav, njegova uprava nije bila ni blizu vrsta kraj-vremena Rimskog sistema. On je doveden na vlast obećavajući zakonsku promjenu i povratak u "zlatno doba" od Augustusa, ali je postao jako okrutan i despotik kad je dobio vlast. Živeći u atmosferi intriga i zavjera, on je zloupotrebio svoju vlast i bio je odgovoran za Rimsku vlast prvog progona Hrišćana. Za vrijeme njegove uprave većina Apostola, uključujući Petra i Pavla, su bili pogubljeni. Njegovo ime na Grčkom izgovara se Neron Kasear (Nero Cesar). Kad se Grčka forma njegova imena izgovara na Jevrejskom slovima, brojčana vrijednost sabrana iznosi 666.

Osnivač starog Rima bio je Romulus, od čijeg je imena Rim i dobio ime. Latinsko ime Romvlvs se piše na Jevrejskom kao Romiith. Što se na Jevrejskom također zbraja u 666 (resh=200; vau=6; mem=40, yod=10, tau=400). Tako, u oba Grčkom i Jevrejskom, dva jezika Biblije, broj 666 se prikačen odnosi na carevinu koja potječe iz Rima.

Godine pred nama donijeće sedmog i krajnje vaskrsnuće Svetog Rimskog Carstva. Tu će vjerojatno biti spacijalni broj označavajući ili ime, ili možda specijalnu titulu, kraj-vremena vođu Zvijerine sile. Ipak, to je važno da se shvati da Rimski sistem je već označen sa 666. taj sistem-i njegovo-kraj-vremena vaskrsnuće- označen je kao Zvijer.

Priča o Dva Grada - Prošlosti i Budućnosti

Priča o dva dramatično različita grada je nit koja se proteže iz početka do kraja kroz Bibliju. 1. Mojsijeva upoznala nas je sa Babilonom, ili Babel, gradom koji je Nimrod podigao. U 1. Mojsijevoj 11, sreli smo Abrahama, čovjeka rođeno u Uru Haldejskom, malo udaljenom gradu dijelu Babilonskog starog carstva. 1. Mojsijeva 12 govori o Abrahamovom napustanju, po Božijoj naredbi, iz blizine Babilona. U 1. Mojsijevoj 14, Abraham stiže u Jerusalim, starinski zvan jednostavno Salem, gdje se sastao sa Melhisedekom, "Sveštenikom Boga Višnjega", koji je blagoslovio Abrahama i primio desetak.

U posljednjoj knjizi Biblije, mi čitamo o Babilonu još jednom. Otkrivenje 18 govori o "Babilonu Velikom" i o njegovom potpunom i konačnom razoru. Kao što je Abrahamu iz starina, Božijeg kraj-vremena narodu je rečeno, "Izidite iz nje moj narode" (Otkrivenje 18:4). Otkrivenje 21 opisuje dolazak na zemlju novi Jerusalim, grad "kome je tvorac Bog" (Otkrivenje 21:2).

Babilon i Jerusalim su dva starinska grada, koji predstavljaju dva potpuno različita sistema uprave i način života. Jedan je potekao od Nimroda, prvog poslije potopa tirana koji se pobunio protiv Boga i Njegova zakona. Nimrod je

zaveo sistem ljudskog tiranskog sistema i imao je namjeru da podigne jednu-svjetsku upravu sotonskog puta. Babilon je Sotonska istoriska krivotvorenina od, i oprečnost, Božijem Carstvu.

Poslije Božijeg posredovanja u Kuli Babela, Babilonski upliv rastao je i padao kroz ove vjekove. Konačno, 7 vijeka B.C. Asirska prestolnica Nineva pala je osvajačima, i Babilon se još jednom pojavio kao glavni grad Mesopotamije. Navuhodonosor postao je kralj Babilona i produžio je sa proširenjem koje je dalo Babilonu prevlast nad cjelokupnim Srednjim Istokom. Njegova pobjeda obuhvaća Judu i njenu prestolnicu Jerusalem. Oko 586 B.C., napadači Babilona razorili su Jerusalem i hram Boži koji je bio tamo. Skoro 20 godina prije toga, broj mladih Jevrejskih zarobljenika bilo je odvedeno u Babilon. Među njima bio je i Danilo.

U veče kad je započeo Praznik Truba u 539 B.C, 66 godina kad je Navuhodonosorovo carstvo započelo, danilo je bio u ispunjenoj sali na gozbi i pročitao je "nadbis na zidu" jednom od Navuhodonosorovih nasljednika, Valtasaru, Babilon je bio postavljen na vagu, opkoljen koji će iste večeri pasti u ruke osvajača.

Grad Babilon je pao, i kroz vjekove bio je opustošeno i ne naseljeno mjesto, ali sistem koji je osnovan tamo nije se završio. To se produžilo kroz njegove nasljednike, baš onako kako je Danilo i preorekao vjekovima u nazad.

1. Mojsijeva 10:10 razjašnjava da početak Nimrodova carstva je bio Babel. U godinama pred nama, kraj-vremena učvršćenje tog starog carstva je određeno još jednom da se pojavi. Starinski grad podignut od Nimroda davno je bio oboren u prašinu i ruševinu, ali upravni, vjerski i ekonomski sistem koji je tamo započeo produžio se. Stari Babilon nasleđen je sa novim Babilonom, nazvan od proroka Isaije "ćerkom Babilona" (Isaia 47:1).

Šta Leži u Napred?

Mi živimo u uzburkanom svijetu. Tu postoji bojaz i slutnja o budućnosti. U jednu ruku, nauka i tehnologija obećava svijetu neopisivo bogastvo. Ipak na drugu ruku, neuklarni rat i biološki i kemiski terorizam prijete opštem opstanku našeg svijeta. Veliki popularni vođa u Evropi će se pojaviti, odgovarajući na ovu akciju krize. On će se povezati sa crkvom i upravom koji će obećati mir, obezbeđenje i napredak nesretnom svijetu.

Upotrebljavajući dvoličnost i intrige, on će zvesti deset Evropskih vođa, predstavljajući kraj-vremena nasljednik obadvema zapadnom i istočnom djelu Rimskog Carstva, da se ujedine privremeno i da mu dadu njihovu upravu kao vođi. Kako smo to vidjeli u 1930, kad se narod iskreno bojao o njihovoj budućnosti, oni su voljni da dadu svoju slobodu za obezbeđenje.

Vrijeme napredka mira će nasljedovati. Velika svjetska trgovina zajedno izgledaće da dava veličanstveni prihod internacionalnim ugovoračima. Kasnije, odgovarajući na krizu obuhvaćajući oboje Srednji Istok i Engleskog jezika narod, ovaj vođa pokrenuće se sa brzinom svjetla i čvrstom voljom. Poništavajući ugovor učinjen s Izrailjevom državom, njegova vojska pobjediće Jerusalem i uzeće polovinu grada u ropstvo (Zaharija 14:2). U isto vrijeme, napad mnogobrojne sile napašće Ameriku, Britaniju, Kanadu i druge narode.

Kraj-vremena manifestacija Babilona će obećati što je Nimrod obećao ljudskoj familiji na Kuli Babelu: jedinstvo, obezbeđenje i napredak. Ovo je što

su Navuhodonosor, Kira Velikog, Aleksandra Velikog i Cesara Augustusa, svaki pojedino, obačavali.

Povećani problem globalne nestabilnosti bi će protivna osnovi postavljenoj da zavede oboje političko i vjersko ujedinjenje širom svijeta. Dolazeća Evropska sila možda će pomagati postojeću globalnu ustanovu da je upotrebi kao političko sredstvo za svoj vlastiti kraj. Kroz važno postignuće koje će doći u političkom krugu, je u predjelu vjere koje ćemo mi vidjeti događaje *nečuvene* u modernom doba. Vjera će se smatrati kao ključ donoseći zajedničko obilježje potrebno za političko jedinstvo.

U to vrijeme, milioni po svoj zemlji bi će obuhvaćeni u vjerskom ludilu od lažnog vodiča radeći što će izgledati kao veliki znaci i čuda. Mnogo zabrinuti za "dobro osjećanje" nego za iskrenu doktrinu, oni će se prilagoditi ovog vođe lažnim obećanjima da on stvara zlatno doba.

Jako ratno-ustrojeni aparat uspostavljena od dolazeće Evropske sile bi će kao plakat temeljac svijeta mira i obezbeđenja. Moderna tehnologija bi će upotrebljena da se uspostavi policijska-uprava kakvu Hitler i Staljin nisu nikad mogli zamisliti. Narod će biti naveden da prihvati takvu aždajsku mjeru kao cijenu za ukidanje terorizma i opasnog kriminala.

U početku, ovaj sistem će donjeti poboljšanje svjetske ekonomije. Širom svijeta trgovinsko jedinstvo, prorečeno u Ezekilji 27 i Otkrivenju 18, bi će prihvaćeno kao ključ svjetskom napredku. Oni na krmi ovog sistema će, za kratko vrijeme, uživati neopisljivo bogastvo.

Ipak koban tok ovog sistema, nasljeđen iz samog početka, će kroz vrijeme proizvesti rašireno komadanje. Arapski svijet ne će biti zadovoljan sa pokušajem da se prisili u vjersko jedinstvo s Evropom. Jak vođa-nazvan u Danilu 11 "kralj Južni"-onda će se pojaviti, sposoban da privremeno ujedini veliki dio Islamskog svijeta. Uznemireni od ovog vođe, Evropa će izvršiti "blickrik" što će dovesti do Evropskog okupiranja velikog dijela Arapskog svijeta (Danilo 11:40-43).

Ova Evropska okupacija postaće sumnjiva među istočnim narodima-već lukavo od Nemačke-vođene Evrope. Glasovi od istočnih i sjevernih gradova će na kraju smetati Evropi da napadne i smete Istok da se pokori (Danilo 11:44). Stvari neće ići kako su planirani, i prouzrokovana borba će na kraju učiniti neuklarni razor velikog dijela Evrope, obuhvaćajući Rim isto (Otkrivenje 18:10, 17), sa ujedinjenjem istočne sile (Otkrivenje 9:13-18).

Kad istočne armije pređu Eufkrat Rijeku da sprema napad na Evropsko-kontrolisani Srednji Istok, događaji će biti izvan kontrole. Deset Evropskih vladara koji su dali moć da se zavede ovaj sistem ogorčeno će se okrenuti protiv crkve i vjerskog sistema koji ih je podvalio (Otkrivenje 17:16-17). Strašno oružje masovnog razora, uključujući neuklarno oružje kao i biološko i kemisko oružje (Otkrivenje 9:5-6, 18), bi će upotrebljeno. Kad bude izgledalo da će se čovječanstvo podpuno istrijebiti kao rezultat sukoba u Srednjem Istoku, živi, proslavljeni Hristos će se vratiti iz raja (Matej 24:22).

U vezi ovog velikog paklenog vremena u istoriji ljudskog nasilnog i krvavog opstanka, pravedno riješenje ljudskom problemu biće uspostavljeno. Isusa Hrista povratak na zemlju nije fantazija-to je ljudska jedina nada.

Prenešen u viđenju u buduću Dan Gospodnji, Jovan je zapisao divni događaj koji će se još dogoditi pred nama, "pade, pade Babilon veliki" (Otkrivenje 18:2). U tom vrtlogu događaja, Isus Hristos će stati na Goru Maslinsku blizo

Jerusalima sa svim vaskrsnutim svetcima. Bog neba uspostaviće carstvo koje se nikad neće ukinuti (Danilo 2:44). Zakon će izaći iz Jerusalima, i svi će narodi doći pod Božiju upravu (Isaia 2:2-3).

Biblija je zapisala priču o dva grada, Babilon i Jerusalem. Jedan će biti uništen za uvijek. Drugi će biti uspostavljen novim kao Novi Jerusalem koji će doći iz raja poslije hiljadu godišnje uprave Mesije, snabdjevajući boravište za Oca, za Hrista i za "prvi plod" za vječnost (Otkrivenje 21).

Kraj-vremena događaji opisani ovdje su stvarnost-i ovo će se dogoditi za vrijeme života od mnogih koji ovo čitaju. Ipak Hristos nudi zaštitu onima koji su stvarno, željni da hode s Njim i rade Njegov rad (Luka 21:36; Otkrivenje 3:10), da prime Njegovo obilježje.

Što je s vama? Da li vaše "građanstvo"-vaša odanost i poslušnost-stoji u Babilonu dolje ili u Jerusalemu gore? Vaša budućnost ovisi na vaš odgovor na ovo pitanje! "Tražite Gospoda, dok se može naći; prizivajte ga, dokle je blizu" (Isaia 55:6). Bog neba uskoro će uspostaviti vječno carstvo. On sad ne nudi nam samo Njegovu zaštitu i pomoć u strašnom vremenu pred nama, već također ulazak u njegovo veličanstveno carstvo i nasljedstvo koje će biti vječno!

Dok posmatrate svijet oko vas sve više nepogodnim u dolazećim godinama, ne mojte biti obeshrabljeni. Isus Hristos je opomenuo Njegove prave sljedbenike, "A kad se počne ovo zbivati, gledajte i podignite glave svoje; jer se približuje izbavljenje vaše" (Luka 21:28).

Usprkos nevolja na horizontu, stalo se sjetite da dobra vijest leži u napred! "Jer još malo, vrlo malo, pak će doći onaj koji treba da dođe i ne će odocniti" (Jevrejima 10:37).

Kraj.